

Ez a könyv?

Ha valaki azt mondta volna úgy 15 évvel ezelőtt, hogy az olvasásnak külön évet szenteljünk, legyen ez és ez az olvasás éve, könnyűszerrel tágitottuk volna szemünket a lehető legnagyobb méretű, merthogy akkoriban a könyvpiaci mutatók nagy számú olvasóközönségről tanúskodtak. De elég volt 15 év – plusz egy uralmi rendszeren történő változtatás –, és máris ott tartunk, hogy az olvasásnak kell a jó piár, az éves propaganda.

Az ez év júniusi könyvhétől a jövő évi könyvhéig tart majd az olvasás éve, ami nyilván azoknak lesz felüdülés, akik egyébként is olvasnak; akik meg nem olvasnak, hát, nem hiszem, hogy havi néhány órányi szabad idejükben félre húzódva ezen pironkodnának. Nem mintha ezen túl sok pironkodni való lenne: a Vad angyal előző részét úgy is hamarabb számon kéri rajtunk a munkatársunk, mint a Jókai összezt. Szépirodalmat olvasni ugyanis haszontalan luxus, olvassanak csak a szakmabeliek meg a diákok, attól olyan értelmiségiek; aztán meg majd alulról nyaldoshatják a minimálbért.

A téma ugyanakkor lerágott csont, és már szerintem velő sincs benne, a kutyának is csak ritkán kell. Viszont van itt azért mégis csak valami, amit kifelejtünk minduntalan, amikor oly könnyedén lemondunk az olvasásról, és csak a „havi” nagyakarításnál vágjuk gerincre a könyveket, de akkor marokszámra. Mert amíg a gáz süt, főz és robban, addig az olvasás olyan dolgot csinál velünk, amire talán már nem is emlékszünk. És most itt direkt nem írom, hogy mit csinál. Tessék egyszer egy olyan „unatkozom, mit csináljak” hangulatban elindulni egy könyv adta ösvényen. Meg fognak lepedni. Ez a könyv?

Podmaniczky Szilárd

Művészek – tárgyalópartner nélkül

Szegednek nem kell a képtár

A szegedi képzőművészeknek nem volt városi tárgyalópartnerük

azon a tegnapi esti fórumon, amelyen a képtár sorsát szerették volna megbeszélni az önkormányzati vezetőkkel. Csak egy faxot kaptak, amely szerint a szegedi önkormányzatnak nem áll szándékában a Horváth Mihály utcai képtár megvásárlása.

Megdöbben és elkeseredett emberek ültek tegnap este a Móra Ferenc Múzeum dísztermében: a szegedi képzőművészek megalázottan konstatálták, hogy a város vezetői közül senki sem érdemesítette őket arra, hogy leüljön velük tárgyalni a képtár sorsáról. A fórumot a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének (MAOE) területi képviselői hívták össze. Arany Sándor festő- és Popovics Lőrinc szobrászművész korábbi meghívó levelére tegnap faxot küldött dr. Tímár László alpolgármester és elfoglaltságára hivatkozva kimentette magát. A művészek azonban nem hagyták magukat könnyen lerázni, ők is faxoltak, kérve, hogy a hivatalt tárgyalóképes tisztviselőt képviselje a fórumon. Erre az alpolgármester egy újabb üzenetben arról tájékoztatta a MAOE képviselőit, hogy a városnak nem áll szándékában megvásárolni a megyei közgyűlés által számára följáró Horváth Mihály utcai képtárat. Az alkotók és „a város kultúrát szerető polgárai” megnyugtatóra közölte továbbá, hogy a nyári látatoknak a szegedi önkormányzat továbbra is helyet biztosít, az egyéni kiállításokat pedig más intézményeiben rendezi meg.

A fórumra összegyűlt művészek a fenti üzenetváltás tényéről és tartalmáról azután értesültek, miután a megyei közgyűlés alelnöke, Ott József részletesen tájékoztatta őket: miért kényeszerű a megyei közgyűlés arra, hogy eladja a Móra Ferenc Múzeum kezelésében lévő, Szeged belvárosában 40 éve képtárként működtetett épületet. Mint korábban beszámoltunk róla (Délmagyarország, 2000. november 30.), a megyei főntartású múzeumnak nem tartozik a törvény által előírt feladatai közé a kortárs kiállítóhely működtetése. Mivel a múzeum raktárgondjainak megoldására nem talált a fenntartó más megoldást, mint a képtár épületének áruba bocsátását, dr. Frank József, a megyei közgyűlés elnöke levelet írt dr. Bartha László szegedi polgármesternek, javasolva, hogy a város vásárolja meg és továbbra is

Csak ülnek és néznek... (Fotó: Karnok Csaba)

üzemeltesse képtárként a Horváth Mihály utcai ingatlan. A tradíció, az évtizedek alatt kialakult és országos rangot kivívott kiállítási struktúra megkívánja, de legfőként a kortárs művészet, az alkotók és a művelődő városi polgárok alapvető érdeke az, hogy közpénzen fenntartott kiállítóhely legyen Szegednek – ebben nem volt vita a fórumon megjelent megyei vezető és a képzőművészek között. A közgyűlés alelnökének érveiről is meggyőzték résztvevőket, hogy bár a megye a képtár eladására kényszerül, nem másnak, a városnak szeretné eladni. Éppen azért, hogy megmaradjon kiállítóhelynek. Ott József biztosította a jelenlevőket, hogy az árendeménnyel a fizetési javaslattól tárgyalnának. A festők, szobrászok, grafikusok csak azt nem értették:

miért nem képesek a tárgyalóasztalhoz ülni a megye és a város vezetői?

Mint a fórumon kiderült, a megyei közgyűlés elnökének a múzeumi kiállítóhelyekről fogalmazott javaslataira nem a címzett, a szegedi polgármester válaszolt, hanem az IKV-utód ingatlan-és vagyongazdálkodási társaság vezetői, akik két időpontot is ajánlottak a megyeieknek a tárgyalásokra... Még rosszabbul járt Bauer István, a MAOE elnöke, aki az országos egyesület támogatását ajánlotta föl a képtár üzemeltetéséhez a szegedi polgármesterek, de válaszra nem méltatták.

Az nem lehet, hogy a vétlen művészek és Szeged lakói szenvedjenek hátrányt, amiért a megye és a város vezetői tárgyalásképtelenek! Így foglalható össze a föl-szólamoló művészek egy részének mondanivalója. Akadtak, akik elkeseredett-

ségükben nyomdafestéket nem tűrő szavakkal fejezték ki véleményüket azokról a városi vezetőről, akik megengedik maguknak, hogy emberszámba se vegyék a választóikat, a városnak rangot adó, alkotó művészeket. Mások arra hívták föl a figyelmet, hogy Budapest és Szentendre után Szegeden él a legtöbb képzőművész; ha kiállítóhely nélkül maradnak, az országos kultúrbotrány!

A kultúra napján még nyílik egy kiállítás – talán az utolsó – a Horváth Mihály utcai képtárban: a szegedi kortárs képzőművészeti tárlat megnyitóján aláírásgyűjtésbe kezdenek a művészek a kiállítóhely megmentéséért. Azt is elhatározták a tegnapi fórumon, hogy memorandumot fogalmaznak, amelyben a megyei vezetőkkel való tárgyalásra kérik a szegedi polgármestert.

Sulyok Erzsébet

csörög a Pannon GSM

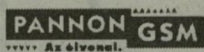
Kedves olvasóink! Közérdekű problémáikat, észrevételeiket, tapasztalataikat január 15-étől 17-éig Kalocsai Katalin újságíróval oszthatják meg, aki reggel 8 és délután 4 óra között hívható a 06-20-9432-663-as mobiltelefon-számon. Elvezetett tárgyaikat kereső, illetve talált tárgyakat visszaadni szándékozó olvasóink ingyenes hirdetésben tehetik közzé mondandójukat. Hirdetésfelvétel: 8 és 18 óra között a 06-80-820-220-as zöld számon, illetve személyesen a Sajtóházban és hirdetőiroáinkban.

Pesszimisták. Lapunk tegnapi számában közöltük a Gazdaságkutató Rt. megfigyelését, miszerint „tavaly decemberre eltűnt a magyarokat még novemberben is jellemző pesszimizmus. Az Alföld déli megyéiben élők optimizmusának lendülete a legnagyobb.” Toldi Gábor – 479-336 – a közép- és déli megyékben élők optimizmusának lendülete a legnagyobb. Toldi Gábor – 479-336 – a közép- és déli megyékben élők optimizmusának lendülete a legnagyobb.

panaszolja: a 9-es trolibuszon hétfőn reggel nem fűtötték a kocsikat, a hideg miatt nem záródtak az ajtók, s ennek okán a jármű Széchenyi tértől nem közlekedett tovább.

Rokkantkezdvevény. Miért a rokkantosítás fokozatát nézi a szemétszállítási kedvezmény megadásánál a Szegedi Környezetgazdálkodási Kht., s miért nem a rokkantnyugdíj összegét? – kérdezte telefonálónk a 405-360-ról. Ő 16 ezer forint rokkantsági nyugdíjból él, de nem kaphat kedvezményt, mert „csak” 67 százalékos rokkant.

Lámpajavaslat. A Sziléri sugárút és a Debreceni utca sarkánál levő gyalogtárlóhoz javasol közlekedési lámpát egyik olvasónk, aki balesetveszélyesnek ítéli az ottani átkelőt. Főként az arra közlekedő sok óvodás és iskolás gyerek van veszélyben.

PÓTSZILVESZTER
a Konzervgyár klubjában
2001. január 26-án, pénteken, 18 órától.
Vacsora:
Selmezy sertésborda
Csibemájjal töltött sertésszelet
Petrezselymes burgonya
Pezsgős párolt káposzta
Éjfélkor 1 pohár pezsgő
Zenél: **Raksa Bernadett**
Belépő: 1500 Ft vacsorával együtt.
Legyen Ön is a Vendégünk!
Jelentkezés személyes befizetéssel Hidvéginé,
Szeged, Pulz u. 46. Tel.: 478-578/143.

A Nemzeti Filharmonikusok koncertje a nagyszínházban

Fülbemászó Requiem és Bach

Ma 19.30-kor a Szegedi Nemzeti Színházban a Filharmonia Vaszy-bérlersorozatában Antal Mátyás vezényletével a Nemzeti Filharmonikus Zenekar és Énekkar ad koncertet. A műsoron J. S. Bach 50. kantátája, Orbán György Missa Tertia című műve és Andrew Lloyd Webber Requiemje szerepel.

Az 1985-ben alakult, majd a következő évben bemutatkozott Nemzeti Énekkar tegnap este jubileumi koncertet tartott a Nemzeti Filharmonikus Zenekarral a Zeneakadémián. A műsora ma este Antal Mátyás vezényletével a Szegedi Nemzeti Színházban megismétlik. Először J. S. Bach kettősórára, zenekarra és continuoóra írt 50. kantátája (Nun ist das Heil) csendül fel, amelynek szövege János Jelenéséből való, s amit a nagy barokk komponista valószínűleg Mihály-napi használatra szánt. Az egytétel-es kantáta bizonyára csak töredéke egy nagyobb műnek, de a zenetörténészek egyetér-

Filharmonikusok a Zeneakadémia nagytermében. (Fotó: DM-archívum)

tenek abban, hogy Bach fűgá-művészetének, a barokk csillogásnak és monumentalitásnak egyik legcsodálatosabb megnyilatkozása.

Második műsorszámként az 1947-ben Marosvásárhelyen született, a kolozsvári zeneakadémián diplomázott

Orbán György zeneszerző Missa Tertia című művét hallhatja a közönség. Az 1979 óta Magyarországon élő, 1989-ben Erkel-díjjal, 1991-ben pedig Bartók-Pász-tory-díjjal kitüntetett komponista ma a budapesti Zeneakadémia zeneszerzés tanára.

A Missa Tertia első verzióját 1992-ben készítette, tavaly pedig átdolgozta, és a kamaraváltozat mellé zenekari kíséretes változatot is írt. Mint a többi miséjében, a Missa Tertiában is a hattedéles reneszánsz mintához igazodik. Arra törekedett, hogy minél

szelebb zenei világból mértsen, így nem idegenek tőle olyan ritmusok, harmóniak és intonációk sem, amelyek egyébként nem szokványosak az egyházi muzsikában.

Korunk egyik legnépszerűbb zeneszerzőjének, Sir Andrew Lloyd Webbernek 1985-ben írt – a kritikuskok által fülbemászónak nevezett – Requiemjével zárul a hangverseny. A Jézus Krisztus Szupersztár, az Evita, a Macskák, a Starlight Express és Az operaház fantomja komponistájaként ismert, sokszoros Tony- és Grammy-díjas szerző darabját kiváló énekes szolisták, Fekete Veronika, Jónás Krisztina és Kiss B. Attila közreműködésével adják elő.

Az est főszereplőjéről, a Nemzeti Filharmonikus Zenekarról az utóbbi időben sokat hallhatott a közönség. A Kocsis Zoltán irányításával működő megújult együttes az ország legjobb zenekara címre pályázik. Nemrégiben Japánban léptek fel, s a szigetországi tizennégy nagyvárosában zajos sikert arattak.

H. Zs.